

Дръновския манастиръ заминали за тамъ, а въ същия денъ пристигнали 200 души башивозуци отъ Тузлука, подъ главатарството на извѣстния Х. Дервишаа отъ Търново.

По въпроса досежно вземане рѣшение отъ революционния комитетъ за изгарянето на гр. Едена и пр. отъ гдѣ е черпилъ свѣдения г. Теодоровъ и отъ гдѣ е черпилъ такива г. Заимонъ, азъ не зная, не отъ свѣднитъ, които азъ въ продължение на редъ години съмъ събиралъ отъ видни членове на Търновския, Горно-Орѣховския и Лѣсковския революционни комитети, се установи, че въпроснитъ комитети подобно рѣшение никога не сѫ вземали.

За да не бѣда голословенъ по същия въпросъ, ще цитирамъ отъ книгата на П. Тодоровъ „Апостолитъ на свободата въ Едена, второ издание 1902 следнитъ редове:

„Слѣдъ всичко това намъ се виждатъ странни следующитъ редове, които заимствувааме отъ стр. 22 на „Миналото“ отъ Ст. Заимовъ. Кн. II: „Града Търново, по комитетска